

zeekamp TKBN juni 2007

Bijgedragen door Dick van Zanten
woensdag 06 juni 2007
Laatst geupdate op maandag 11 juni 2007

Omdat Tom en ik hadden besloten dit jaar ons ZV te gaan halen hadden we bij de planning van onze zeetochten het TKBN zeekamp van juni ingepland. Na aanmelding kregen we een hoop heldere informatie en daarmee gewapend togen we naar Ellemeet op Schouwen-Duiveland.

Daar troffen we een grote groep auto's met een bonte verzameling van allerlei merken boten. Eerst werd de tent opgezet en daarna was het om kwart over negen tijd voor de voorbespreking. Daar werden eerst de instructeurs voorgesteld en kon iedereen zich inschrijven in de diverse groepen. Tom en ik kozen uiteraard de ZV-groep en sloten ons aan bij 11 anderen. Na een rondje voorstellen waarbij iedereen aangaf wat de ervaring en de wensen waren werd door de instructeurs meegedeeld dat we op zaterdag naar het Springersdiep zouden gaan om eerst wat basistechnieken te oefenen en dan later de branding op te zoeken boven de noordoostpunt van de Aardappelbult. Daarmee was het bedtijd geworden zodat we om 9:00 uur weer bij de ochtendbespreking konden zijn.

Bij de ochtendbespreking werd aangegeven achter welke auto iedereen aan moest rijden om dan snel te vertrekken en om 10:00 uur bij het water te staan. Onze ZV-groep begon met een inspectie van de boten, waarbij Han met iedereen boot voor boothet materiaal bekeek en slimme oplossingen aangaf net als punten waar verbeteringen mogelijk of in een enkel geval zelfs nodig zijn. Dat duurde alles bij elkaar ongeveer anderhalf uur, zodat we om half elf op het water zaten om in twee groepen van 6 en 7 deelnemers zoals recht vooruit varen, boogslagen, draaien op de plaats, noodstop enzovoorts. om half een was het tijd voor de pauze, waarbij iedereen lekker de luwte opzocht van de betonblokken die het Springersdiep vormen. Na een goede lunch was het tijd voor het echte werk. We voeren als groep naar buiten na de koers bepaald te hebben die gevaren moest worden. Die bleek later iets te westelijk zodat we na een tijd achter voorvaartser Birgit aangevaren te hebben iets noordelijker moesten gaan varen om boven de noordoostpunt van de Aardappelbult uit te komen. Daar stond op dat moment ongeveer 50 cm water, met aan de noordkant van de plaat een branding van ongeveer 1 meter. Golfhoogte buitengaats ongeveer 30 cm. Met twee tegelijk gingen we door de branding heen naar de noordkant waarbij iedereen dat zonder problemen haalde. Daar kregen we als groep de instructie al achteruit peddelend te blijven liggen, om dan één voor één door de branding terug te gaan naar de zuidkant. De bedoeling was dat je je boot haaks op de golven hield en de golven onder je door liet lopen als ze te steil werden, zodat je gecontroleerd door de branding heen kwam. Dat ging de eerste keer voor de hele groep goed, waarbij ik een aantal mooie surfgolven niet kon laten lopen. De tweede ronde ging minder gecontroleerd..... Opnieuw kwam iedereen goed door de nu wat hogere en steilere branding naar de noordkant, maar op de terugweg begonnen de problemen. Eenmaal door de branding heen bleven we als groep wachten op Jan en Michael die moeite leek te hebben om door de branding heen te komen. Het bleek dat Michael was omgeslagen en dat Jan daarna bij het te hulp schieten met boot en al door een golf was opgepakt en over Michael heengegoot, zodat er twee man in de soep lagen. Wout ging terug en probeerde ze er uit te slepen. Toen dat wel erg lang duurde zijn Jannes, ondergetekende en een derde (wie dat was weet ik niet meer) gaan kijken of er hulp nodig was. Op dat moment zagen we Wout ook omgaan en was het duidelijk dat er een groter aantal slepers nodig was. Met zijn drieën probeerden we de groep uit de soep te trekken naar de zuidkant van de plaat, maar ondanks onze inspanningen spoeld de vloed ons als groep door de branding heen naar de noordkant. Daar lukte het om iedereen weer in de boten te krijgen, maar nu? Han kwam op dat moment bij onze groep nadat ze de anderen aan de zuidzijde van de plaat onder leiding van Tom en Birgit naar Springersdiep had gestuurd. Er werd besloten via het Westhoofd naar Springersdiep te varen. Zo gezegd, zo gedaan. Er werd een sleep geregeld voor de wel erg geschrokken Michael en na een eind parallel aan de branding te hebben gevaren richting Westhoofd werd die op een rustiger plek overgestoken. Eenmaal op rustiger water bleek Michaels nieuwe boot een ingedrukt luik te hebben. Dat werd door Jan provisorisch gedicht met een plastic zak, waarna we rustig terugvoeren. Uiteindelijk arriveerden we om 19:00 weer in Springersdiep waar de rest van de groep nog wachtte. Na het eten en douchen op de camping volgde een nabespreking en de soms hilarische verhalen van de andere groepen, waarna iedereen de slaapzakken opzocht.

Voor de zondag stond het Geerligspaatje op het programma. Na de ochtendbriefing werd weer vertrokken naar Springersdiep waar eerst, in dezelfde groepen als zaterdag, werd begonnen met het afmaken van de oefeningen. Daarna vertrokken we om ongeveer half elf pal west naar de Geerligspaat. Toen we al een lekker eind onderweg waren en de plaat al in de gaten kregen begonnen de twee instructeurs ineens erg vreemd te doen en bleek Wout niet lekker geworden. Een sleep was nodig en werd georganiseerd. Intussen dacht Gisella een aantal zeehonden op de plaat te kunnen zien, maar die bleken bij nader inzien anoraks te dragen. Eenmaal op de plaat aangekomen knapte Wout wonderbaarlijk snel op en was het tijd voor een heerlijke lunch. Na een genoeglijk verpozen op de zichtbaar kleiner wordende plaat (springtij!) was het tijd voor het oefenen van de hoge steun. Tijdens al dat gespetter kwam een zeehond, een echte ditmaal, kijken wat er allemaal gebeurde. Hij bleef wel een half uur rond onze boten zwemmen om af en toe eens te kijken. Om half twee werd het tijd om weer naar het Springersdiep te verkassen. Ongeveer halverwege was het

weer oefenen geblazen, en dit keer ging het om een all-in. We moesten allemaal tegelijk uitstappen en dan met een maatje elkaar weer in de boten helpen. Hierbij werden Tom en ik herinnerd aan het nadeel van een laag-volume boot. Elk klein rotgolfje dat over het achterdek komt ligt ook meteen in de kuip. Daardoor zijn we allebei met een halfvolle kuip teruggevaren. Vreemd genoeg heeft dat vrijwel geen effect op de vaareigenschappen. Maar volgens mij is het daardoor wel bij Tom in de bol geslagen, want die deed ineens erg paniekerig, viel om, liet zijn boot en peddel los en begon naar Gisella te zwemmen die hem al te hulp kwam. Uiteraard ging hij aan haar boot hangen en ging zij ook om, evenals Roland die er ook al aankwam. Birgit hield haar hersens bij elkaar en zei doodleuk dat ze hem pas zou helpen als hij normaal ging doen en bleef op afstand. Gisella nam hem in het water in de houdgreep tot hij rustig werd en iedereen weer in kon stappen. Na dat hele ploegje weer in de boten te hebben geholpen voeren we verder naar het Springersdiep, waar nog wat gerold werd door degenen die dat konden. Om ongeveer 16:00 waren we weer op de camping en konden we na het douchen en de nabespreking met een kleine ploeg nog even lekker eten bij het restaurantje op de camping.

Al met al een heel geslaagd weekend waar we met veel plezier op terug kijken.

{wrap url="http://outdoors.webshots.com/slideshow/559322204zRABkC" width="660" height="540"}